

[J. C. A. Larsen.]

Kommuner derovre, der altid havde været stifmoderligt behandlet med Hensyn til Trafik, med til betydelige Tilskud for at naa deres Ønskers Maal, at komme i Forbindelse med Omverdenen. Den midtsjællandske Bane blev jo fra Lovgivningsmagtens Side særligt begrundet med, at man derved vilde aflaste Københavns Hovedbanegaard for den Trafik, der under og lige efter Krigen fandt Sted for Sverige og Norge til det sydlige Sjælland, Fyn og Jylland, og som nu skulde føres ad den midtsjællandske Bane udenom København.

Denne Forudsætning er nu bristet. Det er jo for øvrigt alle, baade Statsbaner og Privatbaner, der har faaet deres Trafik betydeligt formindsket, men om denne Bane gælder det, at det for den aldrig har været muligt at optage den Trafik, som den var bestemt til, idet man ikke begyndte at anlægge den, hvor det var naturligt, nemlig fra Hillerød, og føre den Syd efter. Paa Grund af stærkere Kræfters Paavirkning begyndte man i den sydlige Ende, og derved fik man aldrig den Godstrafik fra Udlandet, som man havde ventet. Den gaar nu ad Søvejen til de forskellige Havne.

Da man endelig i et meget langsomt Tempo havde ført Anlægget op gennem Hornsherred og var blevet færdig med det meget kostbare og omstændelige Arbejde ved Dæmningen over Roskilde Fjord — for øvrigt et Arbejde, der trak meget længe ud —, var der kun en lille Strækning tilbage mellem Frederikssund og Hillerød, nogle faa Kilometer, hvor Ekspropriationerne er foretaget, og Arbejdet ogsaa, saa vidt jeg ved, er foretaget. Beboerne paa den anden Side af Roskilde Fjord troede, at nu skulde de endelig faa den Forbindelse, som de længe havde ønsket, med den By, som de altid havde regnet som deres Oplandsby, Hillerød, men alle disse Løfter er jo blevet til Luft, og alle Forventningerne er blevet til Skuffelser.

Jeg har fremdraget dette for at underbygge, hvad jeg nu vil sige til den højtærede Minister, og som er den egentlige Grund til, at jeg har taget Ordet her. Jeg vil nemlig spørge den højtærede Minister, om de Kommuner, der har ydet betydelige Tilskud under den Forudsætning, at Banen i den kommende Tid vilde gavne deres Opland, nu, hvis Driften ophører eller delvis nedlægges, kan vente at faa tilbagebetalt de betydelige Summer, de har maattet udrede. Jeg har under Forhandlingerne om denne Sag været oppe i Trafikmini-

steriet sammen med Repræsentanterne for en meget lille Kommune derovre, der skulde yde 36 000 Kr., men som paa Grund af Stationens Forlæggelse fik dette Beløb noget nedsat.

Jeg vil ogsaa gerne spørge, om de Beboere, der paa Grund af Baneanlægget har faaet paalagt og naturligvis allerede flere Gange har betalt den saakaldte Jernbaneskyld, har Mulighed for at faa disse Beløb refunderet i Tilfælde af, at Banen nedlægges.

Jeg haaber, at Ministeren, naar han faar Ordet, vil besvare disse faa Spørgsmaal.

Korsgaard: Det er just ikke noget belejligt Tidspunkt at komme til at tale paa, paa en Tid, hvor de allerfleste Stole er tomme, hvor Referenterne har lukket — det kan for saa vidt i Almindelighed kun være en Behagelighed, eftersom de jo ikke saa sjældent skriver ikke helt det, man havde tænkt sig at ville sige —, og naar Tilhørerne efterhaanden heller ikke er mange, saa man for saa vidt kun taler for Rigsdagstidenden. Ja, naar jeg siger „kun“, maa jeg samtidig understrege, at dette „kun“ er jo i Virkeligheden maaske næsten alt i Henseende til den Tale, der føres her, idet man dog har den behagelige Fornemmelse, at Stenograferne altid gør Forsøg paa at udtrykke den Mening, som det maa antages, at Taleren har haft.

Jeg skal saa i øvrigt fatte mig i saa stor Korthed som muligt; ganske vist vil jeg tale om ikke saa faa Punkter, men jeg skal gøre disse ret korte. Jeg vil gerne sige nogle faa Ord om Valgets Resultat. Jeg skal begynde med at udtrykke min Glæde over, at den højtærede Statsminister nøje følger, hvad jeg skriver i Aviserne om slikt. Jeg kan kun beklage, at den højtærede Minister ikke husker saa helt, hvad der stod. Der stod ganske vist noget, der ikke var helt rigtigt, men der stod paa den anden Side noget, som var rigtigere, end den højtærede Minister angav.

Jeg maa erkende, at Socialdemokratiet er gaaet meget stærkere frem end ventet, og det maa billigt indrømmes, at Venstre er gaaet meget, meget mere tilbage, end jeg havde troet. En hel Del tidligere Venstrevælgere har stemt konservativt, og naar en Vælger endelig vil flyttes, kan man vel ikke forlange, at man som Konservativ skulde synes, at det var en urimelig Flytning, der her havde fundet Sted. Man kunde maaske endda sige, at der efterhaanden er ved at komme en vis Vekselvirkning paa dette Omraade: at Vælgerne flytter over til de